

Futballháború

— győztes nélkül

SZAVAZOTT a falu. A kérdőíveken csupán egy kérdés szerepelt: használhassák-e a nagyrédei fiatalok a községi futballpályát, avagy sem. Látszólag értelmetlen kérdés, mert ki az az elvetemült nagyrédei, aki nemmel válaszol, ám a valóság ennél sokkal bonyolultabb, ezért is került sor a nem hivatalos népszavazásra vasárnap déiben.

Maga a pályaügy, vagy másnéven a nagyrédei futballesata jó egy éve kezdődött, mégpedig a jól menő téesz vezetői és a kazánjai révén nagy hírre emelkedett Morvai Ferenc között. Akkor a csapat vezetői kölesönt kértek Morvaitól, a Megamorv Kazánfejlesztő és Kutató Iroda tulajdonosától, aki hajlott is a kérésre. Sőt, mondta, hajlandó rendszeresen támogatni a megyében szereplő csapatot, de csak akkor, ha elsősorban helyi fiatalok játszanak.

Az üzletet nem kötötték meg, Morvai helyiekből saját csapatot szervezett, negyedévenként harmincegyezer forintért megengedték, hogy a maszekesapat a salakon edzhessen. Aztán már azt sem engedték, erre Morvai Ferenc, aki különben nem is futballrajongó, új ajánlattal állt elő: két hold földet vásárolt volna a téesztől, holdanként hatszázharmincezer forintért. Ám ez az egyezség sem állt össze, mert öltöző építését már nem engedélyezték.

Mindezt vasárnap Morvai Ferenc mesélte el, egy hányatott sorsú mér-

közés után, amelyet csapata az újságíró-válogatott ellen vívott.

KEZDŐDÖTT mindez azzal, hogy a délutánra tervezett, kicsit kirakattmeccsnek számító találkozózt — Morvai Ferenc szerint — először engedélyezték, vagyis odaadták a pályát, délután két órára. Később szóltak, vissza az egész, nem lehet meccs. Erre Morvai a nyilvánossághoz fordult, mégis lett mérkőzés, ha nem is délután, de lett. És a mérkőzés után ejtették meg a szavazást. Pontosabban, szavazócédulákat osztottak a nézőknek.

És a nézők szavaztak, jeljes névvel. Ami szavazat a szervezőkhöz került, valamennyin igen volt a válasz. Volt, aki megtoidotta néhány mondatral, kérve, neve elhallgatását. A játékosok némelyike pedig panaszkodott, megfenyegették őket, ha játszani mernek a Morvai-csapatban, vehetik a munkakönyvüket. Játszottak. Hogy munkakönyvért?... Ki tudja! Mert az „ellenfél”, a téesz és a községi tanács elnöke éppen külföldön tartózkodik.

EGYELŐRE tehát helyükön maradnak a munkakönyvek, és az ellenvélemény sem hangozhat most még el. Bár nyilván érdekes dolgot mondhat a másik tábor is.

Mindenesetre a falu szavazott. Igennel. Ám ez az igen egyelőre, csak holt tőke. Csupán erkölcsi értéke van. Bár lehet, hogy az erkölcs és a hivatal közelít egymáshoz.

(kiss)